

„Elmegyek hozzád, és megáldalak minden szent helyen, ahol emlékeztetéssé teszem a nevemet.”
2Mózes 20,24

Isten őszövétségi választott népe számára a Mózes mellett töltött negyven év, a pusztai vándorlás ideje volt a tanulóidő. Isten választottai, ahogy kijöttek Egyiptom földjéről, az önállóság útjára léptek. Isten hívta őket ki a szolgaságból, s vezeti, tanítja népét. Az első ilyen nagy 'osztályfőnöki óra' az, amikor az Úr a Sínai-hegynél megjelenik tűzben, felhőben és kürtzengésben, és az együttélés szabályaira, a 'házirendre' tanítja népét a tízparancsolat igéin keresztül. Ezek azok a szavak, melyek elkísérik nem csak a vándorlás során őket, de normát adnak Isten és az ő népe között még ma is. Mondhatjuk, hogy életre szólóak, sőt akár azt is, hogy örök életre szóló üzenet fogalmazódik meg bennük.

A mi életünkben is vannak szakaszok – nem csak gyermekkorban, felnőtt fejjel is – amikor tanuló időszakba kerülünk. Egy-egy új helyzet: megismerkedés, házasságkötés, gyermekszületés, amikor óvoda kezdődik, vagy az iskola, majd az összes életszakasz, melyben kísérik a gyermekeket, unokákat. De ugyanígy egy új munkahely, egy új feladat, amelyben helyt kell állnunk. De ha elvesztünk valakit, akkor is meg kell tanulnunk az új helyzetet. Különösen fontos a tanulás ez emberi kapcsolatainkra nézve, hogy abban helyrehozhatatlanul ne rontsunk el semmit. De az életünk során eljön az az idő, amikor az Istennel való kapcsolatban új szintre lépünk. Isten szeretné ezt, ezért szólítja meg az ő népének tagjait.

Isten választottai addig is ismerték... távolról. Hallottak róla régi történeteket, de sokáig nem volt jelen az életükben élő valóságként. Viszont ahogy átkelnek a Vörös-tengeren, onnantól kezdve Isten kezébe helyezik magukat, rá bizzák az életüket és Isten lépten-nyomon megmutatja számukra hatalmát. Az Isten szabadítása ma is így működik. Amíg 'csak úgy elvan' valahol egy polcon az életünkben, amit néha előveszünk, leporolunk, aztán hetekre, hónapokra elő sem vesszük, addig nem érezzük létszükségnek, hogy ismerjük őt, s igazából nem is tudjuk, ki ő valójában. De ebből a helyzetből ő ki akar hozni bennünket, mert az Isten nélküli élet az maga a halál. A nép Egyiptomban elpusztult volna. Ha mi a bűneinkben maradunk, Isten szabadítása nélkül, nekünk is végünk volna.

Amikor a Sínai-hegynél a nép megretten és félve hátrál a megjelenő Isten elől, Mózes azt mondja nekik, hogy Isten csak azért mutatja meg hatalmát, hogy vegyék őt észre és végre vegyék komolyan az ő hatalmát. Az Isten szabadítása ilyen jel: Isten emlékeztetéssé teszi az ő nevét. Azt szeretné, ha emlékeznénk rá, ha emlékeztünkben maradna az, amit ő tesz értünk, amiben ő megsegített minket.

Ezért beszél azokról a szent helyekről, ahol Isten tetteire emlékezhethetünk. A mai világban ezt a szerepet tölti be ez a ház, az Isten háza is, amely mutatja, hogy Isten jelen van az ő népe között, lehet őt keresni, meg lehet találni. A régi, őszövétségi nép számára az áldozati oltárok voltak ilyen helyek. Még az ősatyák: Ábrahám, Izsák, Jákób – amikor megtapasztalták Isten tetteit, ilyen föld- és kőrakásokat építettek, ahol Istennek áldozatot mutattak be, és így megőrizték annak az eseménynek az emlékét, amiben az Isten megsegítette őket. A világ legnagyobb oltára pedig a Golgota hegye, ahol a kereszt mutatta meg, hogy mit tett értünk az Isten.

Nekünk hol vannak az 'oltáraink', 'emlékoszlopaink'? Hol vannak azok az emlékeztető szent helyek az életünkben, ahol megállunk és Istenre nézünk? Lehetnek így az ünnepeink, amiket még hagyományaink megtartottak. Így vannak a vasárnapok, melyre Isten hívja a népét hétről hétre. De ugyanígy lehet a Bibliánk, amely mellett napról napra elcsendesedünk egy-egy imádságra. Az Isten az ő jelenlétét és áldását ígéri mindazoknak, akik nem feledkeznek meg a vele való kapcsolatáról. A régi Isten-néppel együtt mi magunk is tanuljuk újra a vele való kapcsolatot, hogy az ő áldása rajtunk lehessen. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Hittanévnyitó alkalmán áldást kérünk diákokra, családokra, a pedagógusok munkájára, hogy testben, értelemben növekedve, lélekben gazdagodva teljen a következő néhány hónap is. A hittanoktatásról: Gyúron az alsó tagozaton 13 hittanosunk van. Tordason az alsó tagozaton 23, a felső tagozat 22 diákot számlálunk. Az óvodai hittan felmérése még előttünk áll. A konfirmációs csoport Székely Tamás vezetésével folytatja tanulmányait. A gyermekistentisztelet sorozata jövő vasárnap veszi kezdetét, hétről hétre szeretettel várunk együtt felnőtteket és gyermekeket. Az őszi szünet elejére, október 25-én tervezünk hittanos kirándulást, melyre az egész családot szeretettel várjuk!

2. Gyülekezeti alkalmaink: ezen a héten kedden indul el az énekkar. 18 órára várjuk a közös éneklésre testvéreinket! Előkészületben van a bibliakör sorozata, valamint egy új, református hitünk főbb tanításait felfedező csoportunk, melynek megalakulásához szeretettel várjuk az érdeklődő szülőket is! Vasárnap 10.30-kor istentiszteletre és gyermekistentiszteletre hívunk.

3. Október első napjaiban lesznek idén a Ráday napok, egyházkerületünk ünnepi programsorozata, melynek részeként az október 4-i gyülekezeti napra lehet jelentkezni. Ennek helyszíne idén Dunaszentgyörgy lesz.

Egyházmegyei presbiteri-munkatársi hétvégére is lehet még jelentkezni szeptember 21-ig. Az alkalom október 10-12. napjaiban Bakonybélben lesz. Szeretettel ajánljuk a gyülekezeti szolgálatban aktív testvéreinknek!

A martonvásári istentiszteleti felvételek [IDE KATTINTVA](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!